

Pozícióba kerülni

2012 augusztus 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

?rültség, populizmus, visszatérés a gulyás kommunizmushoz – a Financial Times Deutschland publicistája szerint ezeken kívül semmi egyebet nem jelez, hogy a magyar kormány szeretné állami kézben tudni a jelenleg az E.ON Ruhrgas tulajdonában lév? magyarországi gázüzletet.

Jól átgondolt, veretes szavak. De azt vajon milyen kifejezésekkel írná körül a jegyzetíró, ha valakik egy általuk eltitkolt szám kapcsán rendre azzal szerelnék le az érdekl?d?t, hogy az a bizonyos szám a lehet? legalacsonyabb, pontosan annyi, amennyi, becsszóra nem több, mint másutt?

A kérdés egyáltalán nem költ?i, a fenti válaszadási gyakorlat az E.ON vezet?ié. Olyankor szokták alkalmazni, amikor valaki azt tudakolja t?lük, mennyibe is kerül pontosan az Oroszországból általuk Magyarországra hozott földgáz.

Amikor az E.ON a múlt évtized közepén megvásárolta a Moltól a gáznagykereskéd? és -tároló céget, megörökölte azt az 1996-ban kötött szerz?dést is, amely a Gazpromtól megvásárolt f?t?anyag árképzését rögzíti. A részletekr?l a szerz?d? feleken kívül emberfia nem tud semmit, csupán azt, hogy a tarifa nem a kitermelés és a szállítás költségein alapul, hanem az olaj világpiaci alakulását követi. Az effajta árképzést Hollandia vezette be egykor azért, hogy a fogyasztóknak még éppen ne érje meg egyéb tüzel?anyagra – olajra – váltani, s az állam a lehet? legnagyobb járadékbevételre tegyen szert. Ez a kitermel?knek kimagasló biztonságot és hasznot garantáló, ám a piaci versenyt, ezáltal az alacsonyabb árak kialakulásának lehet?ségét megfojtó gyakorlat egy ideig el?nyösnek látszott, amióta azonban az olaj ára meredek emelkedésbe kezdett, jószerivel csak károkat okoz. Az azonnali piacon már régóta kedvez?bbek az árak, de az elégtelen vezetéki összeköttetések és a homályban tartott gázszerz?dés béklyójában ebb?l a magyar fogyasztók csak keveset profitálnak. És soha nem is lesznek képesek többre, hacsak nem változnak meg a peremfeltételek. Mondjuk olyan módon, hogy a kormány megváltoztatja ?ket.

A Gazprommal kötött gázvásárlási megállapodás 2015-ben lejár, helyette új, a mostaninál lehet?leg kedvez?bb szerz?dést kellene kötni. Jelen állás szerint a kérdés az, rábízzuk-e a magyar fogyasztók b?rére és az ország versenyképességére men? alkut a német vállalatóriásra, vagy tárgyaljon a magyar állam. Ha az ágazat eddig valóban átláthatóan, minden hátsó szándéktól mentesen m?ködött volna, tárgyalhatnának akár a németek is. Az E.ON, a háta mögött fél Európával, elvileg er?sebb érdekérvényesít? képességekkel rendelkezik, mint egy alig 15 milliárd köbméteres évi fogyasztású piac képvisel?i. De vajon kinek az érdekeit képviselné? Mennyire lehet érdekelt az orosz függés oldásában egy olyan társaság, amely a közép-európai tranzitországokat megkerülve épít vezetéket a Gazprommal közösen, amely kizárólag Németországra vonatkozóan kötött külön gázár-megállapodást, s amely a hazai gáz-kiskereskedelemben, áramtermelésben és -elosztásban játszott szerepe miatt ellenérdekelt mindenfajta változásban?

A kormány belátta, hogy színesíteni kell a hazai gázbeszerzési lehet?ségeket, mert ez az ország érdeke. A Horvátország, Ausztria vagy Szlovákia felé kiépül? vezetékek és a Nabucco már önmagukban rontják a Gazprom, s javítják Magyarország alkuerejét – ha úgy tetszik, szuverenitását – 2015-ben, mindez azonban mit sem ér, ha a beszerzésre semmilyen ráhatása nincs az országnak. Ilyen egyszer? ez. Aki pedig azzal jön, mennyibe fog kerülni

nekünk a vásárlás, azt is mondja meg, mennyibe kerül a jelenlegi helyzet, mert a „pont annyiba, amennyibe” típusú válasz nem kielégít?.

mno.hu - Erd?si Csaba

Ajánló